

**Pastiersky list Konferencie biskupov Slovenska
pri príležitosti návštevy Svätého Otca Františka na Slovensku**

Drahí bratia a sestry,

viac ako rok je naša spoločnosť poznáčená pandémiou, ktorá priniesla strach do všetkých oblastí života. Akosi podvedome sme si hovorili: kedy už konečne pride nejaká dobrá správa; taká, ktorá by nás potešila, povzbudila, spojila naprieč celou spoločnosťou?

V týchto dňoch takáto správa príšla: Svätý Otec František sa chystá na návštevu Slovenska. Prijal pozvanie, ktoré mu adresovali všetci naši biskupi, v mene celej Katolíckej cirkvi na Slovensku, prezidentka Slovenskej republiky ako hlava štátu, ako i vláda Slovenskej republiky. Táto státna a pastoračná návšteva sa uskutoční následne po Eucharistickom kongrese v Budapešti, ktorý vyvrhol 12. septembra za osobnej účasti pápeža Františka.

Od poslednej pápežskej návštevy na Slovensku ubehlo 18 rokov. Ti, ktorí sa vtedy narodili, dnes vstupujú do dospelosti. Vtedajší spoločenskí lídri, ktorí vitali – dnes už svätého – Jána Pavla II., medzičasom odovzdali štafetu novej generácií. Celá spoločnosť prešla vývojom a mení sa nadalej, čoraz rýchlejšie.

Naplnení očakávaním položme si, – druhí bratia a sestry – otázku: ako chceme privítať vzácnego hosfa, viditeľnú hluvu Katolíckej cirkvi a duchovného otca viac ako miliardy a tristo miliónov katolíkov na celom svete?

Rozmýšľajme, čo môže v tomto roku 2021 Slovensko predstaviť pápežovi – a pri príležitosti jeho návštevy aj celému svetu, ktorý sleduje jeho zahraničné cesty. Aké je Slovensko dnes naozaj? A aké si prajeme, aby bolo zajtra?

Sme krajinou, ktorá je právom hrdá na svoje starobylé kresťanské, cyrilometodske korene. Krajinou, ktorá duchovne spája Západ i Východ vo svojej rímskokatolíckej a gréckokatolíckej jednote. Vierozvestovia, kodifikátori jazyka, buditelia, misionári, mučeníci, disidenti... ti všetci patrili rovnako Cirkvi na Slovensku, ako aj slovenskému národu. Naše dejiny by bez Katolíckej cirkvi neboli takými, aké sú. To nám pri svojich návštavách pripomína sv. Ján Pavol II.

Zároveň sme krajinou, v ktorej má svoje miesto a duchovnú glóhu aj Pravoslávna cirkva a cirkevné spoločenstvá, ktoré sa zrodili z reformy. Sme krajinou, k duchovnej tradícii ktorej patrí aj starobylá židovská náboženská obec. A krajinou, v ktorej rastie sekulárna, nekonfesionalná časť spoločnosti, a ktorá hľadá prienik verejných záujmov pre dobro všetkých občanov.

Svätý Otec František sa bude prihovárať k celému tomuto spoločenstvu. Vo svojom apoštolskom liste *Patris corde* – napísanom pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia svätého Jozefa za patrona univerzálnnej Cirkvi – nám nedávno pripomenuť otcovské srdečné svätého Jozefa, ochrancu Svätej rodiny, ktorému Boh zveril Božieho Syna Ježiša a najsvätejšiu zo žien, Pannu Máru. Skúsmo s tom na chvíľu viere uvažovať.

Svätý Jozef, ochrancu Cirkvi a vzor veriacich mužov, svojim príkladom nás vedie k Ježišovi. Bol človekom spravodlivým a starostlivým. Pozorne počúval Boží hlas a konal podľa neho. Na tejto ceste, spolu s ním vždy verne kráčala jeho snúbenica a manželka Mária. V byzantskom hymne *Akathistos* má titul „Panenská nevesta“. Nádherne vyjádrené slovami bánsnika Danteho, ona bola „Panna a matka, dcéra svojho syna, ponížená, a vyššia ako tvory...“, „pretože sám jej Vtvorca z nej sa stori.“ Život Bohorodičky nás obdivuhodne otvára pre Tajomstvá našej viery.

Panu Máru cesta za Ježišom zaviedla až pod kríž. Tam napino pochopila Simeonovo proroctvo o meči bolesti, ktorý mal prebodnúť jej srdce. A tam nám ju zomierajúci Ježiš zveril ako našu Matku. Odvtedy sa nazývame jej deŕmi a odvtedy ju voláme Sedembolestnou. A na Slovensku si ju láskou už celé generácie uctievame ako našu patrónku.

Mária i Jozef nás teda vedú na ceste za Ježišom. Vedú nás k poznávaniu stôp jeho prítomnosti v našich životech, v najhlbších očakávaniach a túžbach nášho srdca. Vedú nás k poznávaniu Boha, ktorý sa stal človekom, aby sme sa my mohli stať Božími deŕmi.

Mária a Jozef na toto životné putovanie pozývajú všetkých – tak jednotlivcov, ako aj rodiny, celé naše spoločenstvo. A na tejto spoločnej púti sa k nám v septembri pripojí – a osobne nás povzbudi – pápež František.

Prijmieme ho s radosťou! Ale aj v pozornom očakávaní jeho slov, s duchovnou disponibilitou, ktorá patrí Svätému Otcovi. Nielen preto, že je to obľúbený pápež, ale najmä preto, lebo je to Peter dnešnej doby. Skala, na ktorej Kristus postavil svoju Cirkev, ktorú pekelne bránil nepremôžu, pretože v dlhé postupnosti Petrových nástupcov je to dnes on, ktorý pokračuje v ulohе „posilňovať bratov vo vieri“ (porovnaj Lukáš 22, 32).

Toto posilnenie a prehĺbenie vo vieri veľmi potrebujeme. Nezostáme na povrchu. Využíme v nasledujúcich mesiacoch čas na to, aby sme otvorili svoje srdcia i myseľ. Zoberme do ruky Sväté písma. Čítajme a počúvajme si aj spisy pápeža Františka, ktoré máme na dosah ruky, preložené do našej reči. Spoznajme z nich lepšie toho, ktorý k nám príde. Má nám mnhočo povedať. Pokúsmo sa však prípraviť, aby sme jeho posolstvu čím lepšie porozumeli, a z jeho návštevy mohli čím viacie načerpať.

Už teraz sa tešíme, že táto návšteva a povzbudenia Svätého Otca nás vyrátra zo série fažívych správ, z únavy, nedôvery, znechutenia. Nech nám Svätý Otec pomôže nielen oddožiť, ale aj ukončiť všetky nezmyselné spony; nech nám dodá silu prekonávať obavy; nech nás zjednotí naprieč celou spoločnosťou. Nech nás spojí medzi sebou navzájom, ale aj, a predovšetkým, v pozornosti k trojednému Bohu – Otcovi, Synovi i DUCHU SVÁTEMU – a k hodnotám evanjelia, radostnej zvesti, ktorá má patrí všetkým ľuďom (porovnaj Lukáš 2, 10).

Toto je príanie nás biskupov všetkým vám, milí veriaci, ale i celej našej spoločnosti do najbližších týždňov a mesiacov duchovnej prípravy na návštevu Svätého Otca.

V očakávaní tejto vzáynej návštevy vás žehnajú vaši biskupi.

V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

späť na Úvodnu sekciu